

РЕШЕНИЕ

№ 9636

гр. София, 19.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в публично заседание на 19.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **7073** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.211 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР) във връзка с чл.145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Е. Т. Е. от [населено място], ЕГН: [ЕГН], подадена чрез адв.В., срещу Заповед № 513з-6539/20.06.2024 г., издадена от Директора на Столичната дирекция на вътрешните работи при Министерство на вътрешните работи, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание "Уволнение" и е прекратено служебното му правоотношение с МВР на длъжността ст.полицай в 02 група на сектор "М." към отдел "Охранителна полиция", по допълнителен щат към щата на СДВР, считано от датата на връчване на заповедта.

В жалбата са релевирани доводи, че заповедта е издадена в нарушение на административно-производствените правила и материалния закон, с оглед на което се иска отмяна на оспорения административен акт. Подробни съображения се излагат в депозираната жалба. Претендират се сторените по делото разноски и адвокатско възнаграждение. В с.з. жалбоподателят не се явява, представлява се от адв.В., който моли Съда да уважи депозираната жалба, като отмени оспорената заповед. Претендира сторените по делото разноски по представен списък.

Ответникът – Директорът на СДВР, чрез юк.Г. моли Съда да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана депозираната. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и отправя възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Административен съд-София град намира за установено следното от фактическа страна:

Оспорващият Е. Т. Е. е служител в МВР. До 25.06.2024 г. е заемал длъжността ст.полицай в 02 група на сектор "М." към отдел "Охранителна полиция", по допълнителен щат към щата на СДВР /л.89/.

В СДВР е постъпило Предложение рег.№ 513р-9214/23.01.2024 г., изготвено "за" Началника на сектор "М." към отдел "Охранителна полиция" – СДВР, в което са изложени данни за извършено нарушение на служебната дисциплина от мл.инспектор Е. Т. Е., за това, че на 24.12.2023 г. около 23:40 ч, служителите от АП – 900 при РУ – К. при ОДМВР-С., в състав мл.инспектор Х. Г. и мл.инспектор Г. Г., получили сигнал от ОДЧ при РУ-К. за водач, управляващ МПС след употреба на алкохол, с рег. [рег.номер на МПС] , марка "М.", модел "МЛ", с посока на движение от [населено място] към [населено място]. Около 23:50 ч на разклона за [населено място] служители от състава на АП-900 забелязват описания автомобил, спират го за извършване на полицейска проверка. При поискване по надлежния ред на документите на водача и документите на автомобила, водачът е установен като Е. Т. Е., същият е предоставил документи и се е легитимирал със служебна карта на служител в МВР. Полицейските служители са уведомили ОДЧ при РУ-К., и е поискано съдействие от АП-100, в състав мл.инспектори Б. Д. и М. М.. В 00:31 ч на 25.12.2023 г. водачът на автомобила Е. Т. Е. отказва да му бъде извършена проба с техническо средство алкотест "Дрегер" 7510, фабр.№ ARNA 0162. Издаден му е талон за Медицинско изследване № 123869, който не е подписан от Е. Т. Е. поради отказ, обстоятелство документирано с подпис на свидетел. На Е. Т. Е. е съставен АУАН сер.ГА, № 1073253/25.12.2023 г. на основание чл. 174, ал. 3, предл. първо от ЗДвП, като е издадена и Заповед за налагане на принудителна административна мярка № 23-0286-000205/25.12.2023 г., с която на Е. Т. Е. е наложена ПАМ по чл.171, т.1, б."б" ЗДвП – временно отнемане на СУМПС до решаване въпроса за отговорността, но не за повече от 18 месеца, и ЗПАМ № 23-0286-000206/25.12.2023 г., с която на Е. Т. Е. е наложена ПАМ по чл.171, т.2А, б."б" ЗДвП – прекратяване регистрацията на ППС за срок от шест месеца /л.98, л.68/. Е. Т. Е. е отказал да подпише АУАН и издадените му ЗНПАМ.

В тази връзка е счетено, че са налице предварителни данни за извършено тежко нарушение на служебната дисциплина от мл.инспектор Е. Т. Е., ст.полицай в 02 група на сектор "М." към отдел "Охранителна полиция", по допълнителен щат към щата на СДВР, за което се налага дисциплинарно наказание "Уволнение", изразяващо се в деяния, несъвместими с етичните правила на поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата. С оглед установеното на основание чл.40, ал.1 и чл.42, ал.1 от Инструкция № 8121з-877/06.07.2021 г. за дисциплината и дисциплинарната практика в МВР предложението, ведно със събраните материали да бъдат изпратени в Отдел "Човешки ресурси" – СДВР за доклад до Директора на СДВР, който да образува дисциплинарно производство срещу посочения служител по реда на чл.207, ал.1, т.2 ЗМВР.

Въз основа на Предложение за образуване на дисциплинарно производство и определяне на дисциплинарно разследващ орган, рег.№ 513р-9214/23.01.2024 г., е издадена Заповед № 513р-1076/01.02.2024 г. на Директора на СДВР, с която на основание чл.207, ал.1 ЗМВР е образувано дисциплинарно производство срещу

мл.инспектор Е. Е.. Със заповедта е определен съставът на Дисциплинарно разследващия орган /Д./, разпоредено е Д. да запознае служителя с заповедта за образуване на дисциплинарното производство срещу подпис, да му разясни правата за участие в дисциплинарното производство самостоятелно, както и възможността да дава обяснения, да представя доказателства или да бъде подпомаган в своята защита от посочен от него служител на МВР или адвокат. Разпоредено е Д. в срок да събере всички необходими доказателства за установяване на дисциплинарното нарушение, както и да изготви становище относно наличието на основание за реализиране дисциплинарната отговорност спрямо мл.инспектор Е. Е., което да бъде докладвано на Дисциплинарно наказващия орган /ДНО/, ведно с всички събрани доказателства в 4-месечен срок от издаване на заповедта.

Мл.инспектор Е. Е. е запознат с издадената заповед за образуване на дисциплинарно производство лично и срещу подпис на 09.02.2024 г. в 10:30 ч, като е посочил адрес и телефонен номер за контакт и данни за представляващ го адвокат /л.24, л.52/. На служителя са разяснени правата по чл.205, ал.5, ал.6 и ал.7 ЗМВР.

Мл.инспектор Е. Е. е депозирал до Д. Обяснение рег.№ 229р-5120/21.02.2024 г. Посочил е, че описаната фактическа обстановка в заповедта за образуване на дисциплинарно производство срещу него е невярна. На 24.12.2023 г. вечерта, същият е бил у дома си със своята съпруга и двете им малолетни деца. От 18.12.2023 г. мл.инспектор Е. Е. е бил в отпуск по болест, за което към обясненията са приложени и издадени амбулаторни листи /в отпуск по болест от 18.12.2023 г. до 31.12.2023 г./. Поради възникнал семеен спор на 24.12.2023 г. мл.инспектор Е. Е. напуска семейното жилище и се отправя към вилата си в [населено място]. Посочва, че имало и друга причина, поради която да се отправи към имота в [населено място] – шум от вода. В обясненията си служителят излага твърдения, че не е употребил алкохол, а медицински медикаменти, предписани му от доктор. По пътя към [населено място], на отбивката за [населено място] спира, за да намаже устните си с гранулин, поради наличие на афти в устната кухина. Около 00:30 ч на разклона на [населено място] е спрял за проверка от колеги – полицаи. Представил пред тях своите документи. Полицаяте го уведомили, че им е наредено да го спрат поради сигнал от неговата съпруга, че е употребил алкохол и шофира към [населено място]. Мл.инспектор Е. Е. е заявил на спрелите го полицаи, че не е употребил алкохол, като ги е помолил да изчакат 15 минути, тъй като е мазал устните си с гранулин и след това да му бъде направен тест за алкохол, поискал вода, за да изплакне устните си. Полицаяте му отказали, поради което и той отказал да направи тест. В тази връзка му бил съставен АУАН, и били свалените табелите на неговия автомобил. Малко след това мл.инспектор Е. Е. открива вода в багажника си, и поискал да му бъде направен тест, но полицаите му отказали. След което поискал и кръвен тест, но и това му било отказано, уведомен бил сам да отиде в болнично заведение за това. В тази връзка мл.инспектор Е. Е. отказал направлението за това. Полицаяте тръгнали към [населено място] и го оставили с автомобила на разклона на [населено място]. Било малко след полунощ на 25.12.2023 г. и нямало никакво движение. Мл.инспектор Е. Е. се обадил на негови двама приятели, но никой от тях не му върнал обаждане. Поради това се качил в автомобила си и решил да тръгне към болницата в [населено място], но поради опасност да бъде спрял отново се отправил към [населено място], към медицинския център там, но той не работел. Категорично с обясненията си пред Д. служителят е отрекъл да е шофирал след употреба на алкохол /л.56/.

В хода на проведеното дисциплинарно производство Д. е установил и извършил следното:

Изпратено е Писмо № 229р-5641/27.02.2024 г. по описа на 05 РУ-СДВР до Началник на група "Охранителна полиция" при РУ-К. с отправено искане за предоставяне на актуална информация за полицейските служители, назначени в наряд, като АП-900 и АП-100 за времето от 19:00 ч на 24.12.2023 г. до 07:00 ч на 25.12.2023 г., предоставяне на ксерокопие от "Дневника за получени и предадени сигнали и разпореждания в ОДЧ", касаещ получен сигнал на 24.12.2023 г., около 23:40 ч за водач, управляващ МПС след употреба на алкохол и движещ се в посока от [населено място] към [населено място], информация за лицето, подало сигнала, оборудвани ли са автомобилите и екипите, посетили сигнала, със средства за видео и аудио запис /П./В./, съгласно автоматизираната информационна система "Видеозаснемане на охранителна дейност и пътен контрол" /ВОДПК/.

С Писмо № 286р-2981/01.03.2024 г. по описа на РУ-К., на Д. е предоставено ксерокопие от "Дневник за получени и предадени сигнали и разпореждания в ОДЧ" рег.№ 286р-12653/10.08.2023 г., от което е установено, че описаният сигнал е получен в ОДЧ РУ-К. от телефонен номер 2-52-58 от ОДЧ – ОДМВР, със съдържание: "лек автомобил "М. М.Л 320" – сив, рег. [рег.номер на МПС] от С. към Г., водачът е пиян". Изпратен/Резултат: АП 100, АП 900, Установен, отказва проба". Относно наличието на видео и аудио записи, е получен отговор, че служебните автомобили на АП-100 и АП-900 не са оборудвани с В.. На служителите за смяна са зачислени П. /боди камери/, съответно АП-100 – Kostinbrod и АП-900 – Godech 1., но не могат да бъдат предоставени записи от П. поради изтичане на сроковете за съхранение /съгласно чл.11, ал.1 от Организационно – технологични правила за работа с АИС-ВОДПК – 30 дни/.

В хода на дисциплинарното производство са снети Писмени сведения рег. № 229р-6521/05.03.2024 г. от мл.инспектор Г. Г. Г., ст.полицай в група ОП към РУ-К. и Писмени сведения рег.№ 229р-6250/05.03.2024 г. от мл.инспектор Х. Х. Г., ст.полицай в група ОП към РУ-К. при ОДМВР-С., назначени на наряд за времето от 19:00 ч на 24.12.2023 г. до 07:00 ч на 25.12.2023 г. като АП-900, със служебен автомобил рег. [рег.номер на МПС] , марка "С. – Ф.". В писмените сведения служителите са посочили, че на 24.12.2023 г. са получили сигнал от ОДЧ към РУ-К. за водач, управляващ МПС след употреба на алкохол, с рег. [рег.номер на МПС] , марка "М.", модел "МЛ", с посока на движение от [населено място] към [населено място]. Около 23:50 ч, на ВП-81, на км 30+400, на разклона за [населено място], служителите от АП-900 забелязват описания автомобил и го спират за извършване на полицейска проверка. При поискване по надлежния ред на документите на водача и документите на автомобила, лицето е установено като Е. Т. Е., представил е изисканите му документи и се е легитимирал със служебна карта на служител от МВР. Полицейските служители са уведомили ОДЧ към РУ-К. и са поискали съдействие от АП-100 за тестване на водача с техническо средство алкотест – дрегер, предвид получения сигнал и съмнителното поведение на водача по време на проверката. В сведенията на полицейските служители е посочено, че Е. Е. е лъхал силно на алкохол. На мястото са пристигнали АП-100, в състав: Б. Д. и М. М., които поканили Е. Е. да бъде тестван с техническо средство алкотест – дрегер 7510. Е. категорично отказал тестване. В тази връзка на Е. Е. е съставен АУАН сер.ГА, № 1073253 за нарушение на чл.174, ал.3 ЗДВП, като му е бил издаден талон за медицинско изследване. Свалени са

регистрационните табели на управленията от Е. Е. автомобил.

Снети са и Писмени сведения рег.№ 229р-6249/05.03.2024 г. от мл.инспектор Б. И. Д. – мл.автоконтрольор в група ОП към РУ-К. при ОДМВР-С., и Писмени сведения рег.№ 229р-6248/05.03.2024 г. от мл.инспектор М. М. М., ст.полицай в група ОП към РУ- К. при ОДМВР-С., назначени в наряд като АП.100 за времето от 19:00 ч на 23.12.2023 г. до 07:00 ч на 25.12.2023 г., със служебен автомобил ДК [рег.номер на МПС] , марка "Г. У.". В писмените сведения служителите са посочили, че на 24.12.2023 г., около 23:55 ч са изпратени от дежурния в ОДЧ за съдействие на техни колеги от АП-900 за изпробване на водач на МПС във връзка с данни за съмнение за употреба на алкохол. При пристигане на мястото, на ВП-81, на км 30+400, разклона за [населено място], са установили, че техните колеги са спрели за проверка Е. Т. Е., водач на лек автомобил рег. [рег.номер на МПС] , марка "М.", модел "МЛ". И двамата полицейски служители са заявили, че водачът на спрения автомобил е лъхал на алкохол и след покана за тестването му със зачисленото им техническо средство "Алкотест – дрегер 7510", фабр.№ ARND0162 категорично е отказал тестване. На Е. Е. е съставен АУАН сер.ГА, № 1073253 за нарушение на чл.174, ал.3 ЗДвП, като му е издаден Талон за медицинско изследване № 123869. На Е. Е. са издадени два броя ЗПАМ: № 23-0286-000205/25.12.2023 г., с му е наложена ПАМ по чл.171, т.1, б."б" ЗДвП – временно отнемане на СУМПС до решаване въпроса за отговорността, но не за повече от 18 месеца; и № 23-0286-000206/25.12.2023 г., с която му е наложена ПАМ по чл.171, т.2А, б."б" ЗДвП – прекратяване регистрацията на ППС за срок от шест месеца. Е. Е. е отказал да подпише АУАН, талона за медицинско изследване и двете заповеди за налагане на ПАМ, като тези откази са удостоверени с подпис на свидетел. Е. Е. е отказал да му бъде връчен Електронен фиш сер.К № 8451175 за налагане на глоба в размер на 600 лв. за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система от 09.12.2023 г. с превишена скорост.

В хода на дисциплинарното производство е снето Писмено сведение рег.№ 229р-9080/02.04.2024 г. по описа на 05 РУ-СДВР от съпругата на мл.инспектор Е. Е. – М. И. Е.. Съпругата Е. е заявила, че между нея и Е. Е. е възникнал скандал, и заради това децата им да не се стресират, той потеглил с личния им автомобил към [населено място], където се намира тяхната вила. Тъй като била силно афектирана, М. Е. се обадила на телефон 112. Изрично е заявила, че Е. Е. не е употребявал алкохол в дома им.

От Д. в хода на производството е приобщена Кадрова справка рег.№ 513р-18611/19.02.2024 г., от която е установено, че мл.инспектор Е. Е. е назначен за първи път в МВР със Заповед рег.№ К-8843/27.07.2010 г. като държавен служител стажант при СДВР. По време на службата му в МВР същият е награждаван три пъти с "Писмена похвала", наложено му е едно дисциплинарно наказание "Порицание" за срок от шест месеца със Заповед № 3384з-109/04.04.2017 г. /л.89/.

С Писмо рег.№ 22р-12882/14.05.2024 г. Д. е изискал информация от Началник на група "Охранителна полиция" при РУ-К. относно това дали е издадено НП на мл.инспектор Е. Е., дали същото е обжалвано в законоустановения срок, както и да бъде предоставено копие на НП. С писмо рег.№ 286р-5975/14.05.2024 г. до Д. е представено НП № 23-0286-000642/25.01.2024 г. по описа на РУ-К., с което на Е. Т. Е. е наложена глоба в размер на 2 000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за 24 месеца. НП е връчено на 07.03.2024 г., същото е влязло в сила на 22.03.2024 г., няма данни същото да е обжалвано.

Установеното от Д. е обективизирано в Обобщена справка рег.№ 229р-13317/20.05.2024 г., с която въз основа на установените факти и обстоятелства е прието за безспорно доказано по несъмнен начин, че с действията си на 24.12.2023 г. като участник в пътното движение, мл.инспектор Е. Е. е пътувал с личния си автомобил рег. [рег.номер на МПС] , марка "М.", модел "МЛ", от [населено място] в посока [населено място] и около 23:50 ч, на ВП-81 на км 30+400, разклона за [населено място] е спрял за полицейска проверка, като е отказал да бъде тестван за наличие на алкохол, лъхал силно на алкохол и не е дал кръвна проба за изследване на количеството алкохол в кръвта, е извършил тежко дисциплинарно нарушение по смисъла на чл.194, ал.2, т.4 ЗМВР – неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, съставомерно по чл.203, ал.1, т.13 ЗМВР и за него се налага дисциплинарно наказание "Уволнение". Д. е приел, че извършеното от служителя представлява тежко нарушение на служебната дисциплина, за което следва да бъде ангажирана дисциплинарната му отговорност. В заключение е отправено предложение на мл.инспектор Е. Т. Е., за извършено тежко нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл.194, ал.2, т.4 ЗМВР – "неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР", на основание чл.197, ал.1, т.6 във вр. с чл.203, ал.1, т.13 ЗМВР - "деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата", да бъде наложено дисциплинарно наказание "уволнение" и служебното правоотношение на служителя да бъде прекратено на основание чл.226, ал.1, т.8 ЗМВР /л.40/.

На 21.05.2024 г. мл.инспектор Е. Е. е запознат с обобщената справка и с материалите към нея, удостоверено лично срещу подпис. На основание чл.206, ал.1 ЗМВР му е връчена Покана рег.№ 229р-13362/20.05.2024 г. за даване на допълнителни писмени обяснения или възражения. Поканата е връчена лично и срещу подпис на 21.05.2024 г. /л.51/.

В законоустановения срок мл.инспектор Е. Т. Е. е депозирал пред Д. допълнителни обяснения № 229р-13497/21.05.2024 г. Със същите служителят е поискал да бъде запознат с всички събрани по дисциплинарната преписка доказателства, като е посочил, че изготвената обобщена справка съдържа неверни обстоятелства относно връчването на ЗПАМ и НП. Посочено е, че след запознаване с всички събрани по дисциплинарната преписка доказателства ще депозира допълнителни обяснения. Заявил е, че не управлявал личния си автомобил след употреба на алкохол, бил е напълно адекватен; проверяващите полицейски служители не са установили у него симптоми на алкохолно опиянение. Относно причината за отказ от тест с дрегер е посочил, че същата е уточнена в предходно обяснения пред Д.. Посочил е, че не е извършил действия, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата. В допълнение е посочил, че по време на проверката не е имало други лица освен него и двамата служители. Обясненията са обсъдени от Д. в заключителното становище, като некоректни и неаргументирани, изготвени в посока на подкрепа на изложената от служителя защитна теза за неговото поведение на 24.12.2023 г.

Въз основа на установено в хода на проведеното дисциплинарно производство Д. до ДНО – Директора на СДВР, е изготвено Становище рег.№ 229р-13926/27.05.2024 г. В същото подробно е посочено какво е установено, като Д. е приел за безспорно, че мл.инспектор Е. Т. Е. е извършил дисциплинарно нарушение по смисъла на чл.194, ал.2, т.4 ЗМВР - "неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР" /нарушение на т.15, 19, 20, 28, б."в" от Етичния кодекс/, съставомерно по чл.203, ал.1, т.13 ЗМВР - "деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата", като нормата императивно определя на служителя да бъде наложено предвиденото в нея дисциплинарно наказание "Уволнение" /л.28/. ДНО е запознат със становището на 03.06.2024 г., видно от поставената резолюция върху същото.

На мл.инспектор Е. Е. на 07.06.2024 г. в 11:04 ч, лично и срещу подпис е връчена Покана за даване на писмени обяснения рег.№ 513р-57735/06.06.2024 г. от ДНО – Директора на СДВР, с

която на основание чл.206, ал.1 ЗМВР му е указано в срок от 24 часа от получаване на поканата да представи пред ДНО своите писмени обяснения или възражения по резултата от проведеното срещу него дисциплинарно производство, изводите и предложенията на Д. по вмененото му нарушение на служебната дисциплина, правната квалификация и предвиденото в ЗМВР дисциплинарно наказание, включително да представи доказателства за твърдените от него факти и обстоятелства /л.21/.

Мл.инспектор Е. Е. е представил до ДНО Допълнителни обяснения рег.№ 513000-43441/10.06.2024 г. В същите служителят е посочил, че след запознаването му със становището и обобщената справка на Д. поддържа дадените от него писмени обяснения. Изтъкнал е, че те не могат да бъдат опровергани от събраните по случая доказателства в хода на дисциплинарното производство. Посочил е, че от събраните доказателства по дисциплинарната преписка доказателства не се доказва твърдението, че е управлявал МПС след употреба на алкохол, включително, че е извършил действия, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата. Поискал е при преценката на доказателствата и при вземане на решение от ДНО да бъде съобразено времето и мястото на извършване на проверката за алкохол, както и причината за нейното извършване – подаден сигнал след семеен скандал със съпругата му. Акцентирал е, че съпругата му е отрекла той да е напуснал дома им след употреба на алкохол. Посочено е при налагане на наказание да бъде взета предвид добрата му професионална характеристика /л.20/.

При тази фактическа обстановка е издадена обжалваната Заповед № 513з-6539/20.06.2024 г. на Директора на СДВР, с която на мл.инспектор Е. Т. Е. – ст.полицай в 02 група на сектор "М." към отдел "Охранителна полиция", по допълнителен щат към щата на СДВР, е наложено дисциплинарно наказание "Уволнение" на основание чл.194, ал.2, т.4 вр. чл.197, ал.1, т.6 вр. чл.203, ал.1, т.13 вр. чл.204, т.3 ЗМВР и на основание чл.226, ал.1, т.8 ЗМВР е прекратено служебното му правоотношение с МВР на длъжността ст.полицай в 02 група на сектор "М." към отдел "Охранителна полиция", по допълнителен щат към щата на СДВР, считано от датата на връчване на заповедта. В заповедта ДНО е приел, че не са изтекли преклузивните срокове, регламентирани в чл.195, ал.2 ЗМВР, както и че в хода на проведеното дисциплинарно производство не са допуснати съществени нарушения на процедурата. Обсъдени са всички извършени действия от Д., събраните доказателства, Обобщена справка рег.№ 229р-13317/20.05.2024 г., Становище рег.№ 229р-13926/27.05.2024 г., дадените от служителя допълнителни обяснения и възражения до Д., както и допълнителните му обяснения и възражения до ДНО. Прието е за безспорно извършено дисциплинарното нарушение, както е установено от Д.. Обсъдено е цялостното поведение на държавния служител по време на службата му - съгласно Кадрова справка № 513р-18611/19.02.2024 г. мл.инспектор Е. Е. е награждаван три пъти с "Писмена похвала", наложено му е едно дисциплинарно наказание "Порицание" за срок от шест месеца със Заповед № 3384з-109/04.04.2017 г. Посочено е, че независимо от поведението на служителя по време на службата му в МВР, при установеното нарушение следва да му бъде потърсена дисциплинарна отговорност. Заповедта е връчена на служителя лично и срещу подпис на 29.06.2024 г. в 09:32 ч /л.8/.

По искане на жалбоподателя беше разпитан като **свидетел** И. Б. П.. Свидетелят заяви, че познава жалбоподателя повече от десет години. В началото са били колеги, а след това останали приятели. През 2023 г. между двамата имало уговорка да празнуват заедно коледните празници, но два дни преди това П. получил обаждане от Е. Е., с което жалбоподателят му заявил, че има афти в устата, не можел да приема течности и да се храни нормално, и това е причината да не може да празнуват заедно. П. и съпругата му заминали в нейното село, където празнували. На Б. вечер свидетелят получил обаждане от жалбоподателя, който му заявил, че има нужда от помощ – спрял бил от патрул в посока [населено място]. Тъй като свидетелят е употребил алкохол, същият не е могъл да отиде да помогне на жалбоподателя. Пояснява, че патрулът е искал да вземе кръвна проба от Е. Е., тъй

като с дрегер е установено наличие на алкохол. Поводът, по който жалбоподателят е бил спрял, е скандал с неговата съпруга и тя подава сигнал, че той шофира, употребил алкохол. П. провел разговор със съпругата на жалбоподателя – М. Е., като му се сторила доста нервна. П. я попитал дали жалбоподателят е употребил алкохол. Съпругата на Е. Е. заявила, че той не е бил пиян, била е под емоции и това я накарало да пусне сигнал. Само П. бил запознат със случилото се, в бюлетина не се чете за алкохол. След известно време случаят се разчул. В този период П. вече не работил с жалбоподателя, тъй като той бил преместен в "М." – охрана на метрото, поради здравословни проблеми. Свидетелят не е наясно с какво се е лекувал жалбоподателя. За случая знае, че жалбоподателят не е дал кръвна проба, тъй като не е могъл да стигне поради сваляне номерата на автомобила му. Не знае как се е прибрал свидетелят. На по-късен етап жалбоподателят споделил с П., че не е могъл да стигне до болнично заведение. Пояснява, че в [населено място] се предоставят 45 минути за отиване за даване на кръвна проба.

Съдът ще коментира свидетелските показания при излагане на правните си изводи.

В хода на съдебното производство към доказателствения материал по делото се представиха следните **писмени доказателства**, представени от ответника в с.з. на 15.10.2024 г. – Удостоверение рег.№ 513р-79166/06.08.2024 г., съгласно което гл.комисар Л. Т. Н. е преназначен на длъжност Директор при МВР и която длъжност изпълнява и към момента /л.110/.

При така установената фактическа обстановка от правна страна Съдът намира следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл.149, ал.1 АПК, от надлежно упълномощен адвокат /л.7/ и срещу индивидуален административен акт, който подлежи на обжалване, съгласно чл.211 ЗМВР.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен административен орган по чл.204, т.3 ЗМВР - Директора на СДВР, като гл.комисар Л. Т. Н. е преназначен на длъжност Директор на СДВР /л.110/.

Спазени са изискванията за форма и съдържане на административния акт по чл.210, ал.1 ЗМВР, както и преклузивните срокове по чл.195, ал.2 ЗМВР. Съгласно чл.195, ал.2 ЗМВР за извършено тежко нарушение на служебната дисциплина дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от две години от извършването му. Сроковете по ал.1 и ал.2 не текат, когато държавният служител е в законоустановен отпуск или му е наложена мярка за неотклонение задържане под стража или домашен арест /чл.195, ал.3 ЗМВР/. Следва да се има предвид, че видът на дисциплинарното наказание е законово определен и не подлежи на преценка от страна на дисциплинарно наказващия орган. За неизпълнение на служебни задължения, съгласно чл.197, ал.1, т.6 вр. чл.194, ал.2, т.1, вр. чл.203, ал.1, т.5 ЗМВР се налага дисциплинарно наказание "Уволнение".

Съгласно чл.196, ал.1 ЗМВР дисциплинарното нарушение се смята за открито, когато органът компетентен да наложи дисциплинарното наказание, е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя. Съгласно ал.2 от същата разпоредба, дисциплинарното нарушение е установено, когато материалите по дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган. В настоящият случай нарушението е установено на 23.01.2024 г. Видно от поставената резолюция върху обобщената справка с резултатите от извършената проверка, най-ранната дата, на която следва да се приеме, че ДНО се е запознал с материалите от дисциплинарното производство е 03.06.2024 г. и от тази дата е започнал да тече предвиденият в чл.195, ал.2 ЗМВР срок.

Дисциплинарното производство е проведено в указания в заповедта 4-месечен срок от датата на образуването му. Същото е приключило със становището на Д. на 03.06.2024 г., в съответствие с нормата на чл.205, ал.6 ЗМВР.

ДНО се е запознал с обобщената справка и становището на Д. на 03.06.2024 г., за налагане на

най-тежкото дисциплинарно наказание уволнение, за което е поставил положителна резолюция, включително върху и депозирано срещу справката възражения от жалбоподателя. Едва с представянето на становището на дисциплинарно-разследващия орган и запознаването с неговото съдържание от компетентния дисциплинарно-наказващ орган последният формира безпротиворечив извод за откриване на нарушението и неговия извършител - чл.195, ал.2 във вр. с чл.207, ал.12 ЗМВР. В този смисъл Решение № 14041 от 15.11.2018 г. на ВАС по адм.дело № 10658/2017 г. ВАС е посочил изрично, че становището по чл.207, ал.12 ЗМВР е адресирано до ДНО и в него са инкорпорирани всички обстоятелства, релевантни към дисциплинарната отговорност на служителя и формираното въз основа на тях заключение на дисциплинарната комисия, т.е. дефинитивно следва съдържанието на обобщената справка, по аргумент на чл.53 от Инструкция № 8121з-470 от 27 април 2015 г. за организацията на дейността по установяване на дисциплинарни нарушения и налагане на дисциплинарни наказания, събирането и обработката на информация за състоянието на дисциплината и дисциплинарната практика в МВР, издадена на основание чл.215а ЗМВР. Съгласно цитираната разпоредба "в становището по чл.207, ал.12 ЗМВР освен реквизитите от обобщената справка се включва и оценка на допълнителните обяснения и възражения на държавния служител въз основа на събраните доказателства и се посочва наличието или липсата на основание за реализиране на дисциплинарна отговорност". Както се посочи становището на Д. е представено на ДНО на 03.06.2024 г., видно от положената върху същото резолюция "Съгласен!".

На служителя е предоставена законово гарантираната възможност да представи писмените си обяснения по случая до ДНО на основание чл.206, ал.1 ЗМВР. Държавният служител е депозирал писмени обяснения до ДНО с рег.№ 513000-43441/10.06.2024 г. Заповедта е издадена на 20.06.2024 г., като са спазени преклузивните срокове в ЗМВР, поради което наведените в жалбата доводи са неоснователни. Спазена е и процедурата по издаване на заповедта, включително и при спазване на законовите изисквания за провеждане на дисциплинарното производство. От страна на административния орган са обсъдени всички факти и обстоятелства по случая, обсъдени са наведените от жалбоподателя възражения, част от тях са уважени, извършени са процесуални действия от страна на помощния орган Д., обективирани подробно в обобщената справка и становището до ДНО. Събрани са по надлежния ред съответните доказателства, обсъдени са поотделно и в съвкупност, не е нарушено и правото на защита на жалбоподателя.

Спазена е разпоредбата на чл.206, ал.2 ЗМВР, която изисква при определяне на вида и размера на дисциплинарното наказание да се преценят всички факти и обстоятелства по случая, тежестта на нарушенията и настъпилите от тях последици за държавната служба, за гражданите, формата на вината на държавния служител, определена като умишлена, както и цялостното поведение на служителя по време на службата. В заповедта е посочено, че за времето на служба в системата на МВР служителът е награждаван два пъти, без да е имал дисциплинарни нарушения, за които да е ангажирана дисциплинарната му отговорност. Наведените в жалбата възражения за съществени нарушения на административнопроизводствените правила са неоснователни и недоказани. В заповедта са изложени подробни мотиви, и както се посочи обсъдени са всички факти и обстоятелства по отделно и в съвкупност.

Оспорената заповед е издадена и при правилно приложение на материалния закон.

Съгласно т.15 от Етичния кодекс за поведение на държавни служители в МВР, държавният служител съобразява законността на действията, които възнамерява да предприеме. В процесния случай жалбоподателят е държавен служител в МВР, заемащ длъжността ст.полицай в 02 група на сектор "М." към отдел "Охранителна полиция", по допълнителен щат към щата на СДВР и като такъв с оглед фактите по делото е извършил злоупотреба, като е управлявал МПС под въздействие на алкохол. Жалбоподателят не е оборил това обстоятелство. Безспорно се доказва от представените по делото доказателства, че

жалбоподателя не е оспорил по съдебен ред издадените срещу него заповеди за налагане на ПАМ, издаденото НП и електронен фиш. Мл.инспектор Е. Е. категорично е отказал да даде кръвна проба, дори е отказал да подпише издадения му талон за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му. Именно поради тази причина жалбоподателят не е получил копие от талона, за да може да бъде изследван за наличие на алкохол в кръвта в медицинско заведение. Следователно доводите, че установеното в обобщената справка и становището на Д. не отговаря на действителността, са неоснователни и недоказани. Тезата на жалбоподателя не се доказва и от събраните по делото гласни доказателства, същите се опровергават от събраните в хода на дисциплинарното производство писмени доказателства. Всички обстоятелства, които свидетелят сподели пред Съда, са получени от жалбоподателя. В случая следва да се има предвид, че свидетелят е близък на жалбоподателя.

Правилно ДНО е приел, че действията на жалбоподателя са несъвместими с етичните правила от Етичния кодекс за поведение на държавни служители в МВР, регламентирани в т.19 - държавният служител пази доброто име на институцията, която представлява, предвид че неправомерните му действия на жалбоподателя са станали достояние на други служители и служби в МВР и т. 20 - държавният служител насърчава хората да спазват закона, като дава личен пример с поведението си – безспорно поведението на мл.инспектор Е. Е. в случая е в пълно противоречие с очакването на обществото, а именно, че полицейският служител предотвратява, пресича и разкрива неправомерни деяния, служейки за пример на гражданите. Безспорно е нарушена и т.28, б."в" от Етичния кодекс - държавният служител независимо от заеманата длъжност в качеството си на участник в пътното движение се подчинява на забраната да не управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда или под въздействието на друго упойващо вещество по време на изпълнение на служебните си задължения, както и в извън установеното работно време или по времето на ползване на отпуск. Както се установи в настоящия случай, безспорно от страна на жалбоподателя е извършена злоупотреба с правомощията му, предвид че същият е управлявал МПС под въздействие на алкохол, като не е представил доказателства, които да установят фактите, изложени от него в хода на дисциплинарното производство. Безспорно е дори, че към момента на издаване на ЗПАМ, електронният фиш и съставения му АУАН, жалбоподателят е отказал тяхното връчване, удостоверено с подпис на свидетел. Следователно възраженията на жалбоподателя в тази насока са неоснователни и недоказани.

Нарушаването на етичните правила за поведение, с което се уронва престижът на службата представлява тежко дисциплинарно нарушение. Това е така, защото полицейският служител е длъжен да пази доброто име на институцията, която представлява, да насърчава хората да уважават закона, като дава личен пример с поведението си, а не сам да нарушава законите. Нарушението е допринесло за формиране на негативен морален облик на самата правоохранителна институция и това безспорно води до извод, че държавният служител не е спазил изискването на т.19 от Етичния кодекс за поведение на държавни служители в МВР.

Е. кодекс изисква поведение, с което да се пази доброто име на институцията, да се насърчават хората да уважават закона, като се дава личен пример с поведението и се носи отговорност за действията. В този смисъл обосновано след обсъждане на всички доказателства по делото е направен извод за наличие на допуснати от мл.инспектор Е. Е. нарушения на посочените в административния акт конкретни норми от Етичния кодекс.

"Доброто име на институцията" е равнозначно на "престиж на институцията/службата". Под "престиж на службата" следва да се разбира авторитетът на служителите на МВР пред обществото. Не е задължително да бъде уронен престижът на службата в министерството, а е достатъчно да бъде налице реално застрашаване с намаляване или загубване на доверие от страна на обществото в полицейската институция. След като установеното дисциплинарно нарушение е тежко, санкционирането му с дисциплинарно наказание "уволнение" е задължително. Съдът счита, че в оспорената заповед ДНО е изложил подробни мотиви

относно квалификацията на деянието като тежко нарушение на служебната дисциплина. Ответният административен орган в производство, чиято е доказателствената тежест да установи законосъобразността на наложеното наказание, в случая доказва извършеното нарушение на служебната дисциплина от жалбоподателя. Установените факти са подведени под съответстващите им правни норми, противно на релевираните в жалбата възражения.

Извършените от служителя конкретни действия безспорно са в противоречие с правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, които задължават държавния служител да пази доброто име на институцията, която представлява и да насърчава хората да спазват закона, като дава личен пример с поведението си. В случая поведението на жалбоподателя, безспорно е насочено към незачитане на добрите нрави при спазване на обществения ред, което е неприемливо от морална гледна точка, тъй като е предприето от полицейски служител, призван да съблюдава законността и да пази доброто име на полицейската институция. Това, заедно с обстоятелството, че извършеното от жалбоподателя е станало достояние на полицейски служители и служби в МВР, води до уронване престижа на полицейската институция и е основание действията на м.инспектор Е. Е. да се квалифицират като тежко нарушение на служебната дисциплина обосноваващо налагането на най-тежкото дисциплинарно наказание.

В мотивите на Тълкувателно постановление № 3 от 7.06.2007 г. на ВАС по тълк.дело № 4/2007 г. е прието, че под "престиж на службата" /"доброто име на институцията, която представлява", какъвто е текстът на т.19 от Етичния кодекс/ следва да се разбира авторитетът на полицията пред обществото, на което тя служи, за да защитава живота, здравето и имуществото на гражданите, да опазва обществения ред, да противодейства на престъпността при стриктно спазване на закона, зачитане на основни права и свободи на гражданите и утвърждаване принципите на правовата държава. Неспазването на служебната етика, незачитането на установения обществен ред може да има за последица намаляване или загуба на общественото доверие в полицията, да доведе до липса на обществена подкрепа за цялостната полицейска дейност. При материалната квалификация на деянието, мотивиращо "уронване на престижа" не е задължително престижът вече да е уронен. Достатъчно е поведението да е от такова естество, че реално да застрашава с намаляване или загубване на доверие от страна на обществото в полицейската институция. Не е необходимо деянието да е извършено на публично място. Но е задължително действията да са станали или да е възможно да станат достояние и на други лица, което би се отразило негативно върху авторитета на Министерството на вътрешните работи.

След като нарушението е безспорно установено, законосъобразно е ангажирана дисциплинарната отговорност на жалбоподателя. ДНО е извършил пълна и всеобхватна преценка на събраните в хода на дисциплинарното производство доказателства, и същият при условията на обвързана компетентност е наложил предвиденото в чл.203, ал.1, т.13 ЗМВР наказание "уволнение", налагащо се задължително в случая на извършване на тежко дисциплинарно нарушение, несъвместимо с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, с които се уронва престижът на службата.

Изрично в оспорената заповед е посочено, че е взето предвид цялостното поведение на държавния служител по време на службата му в МВР и всички материали по дисциплинарното производство, поради което Съдът счита че наложеното наказание е съобразено с нормата на чл.206, ал.2 ЗМВР. В обстоятелствената част на оспорената заповед е видно, че са обсъдени и са взети предвид тежестта на нарушението, настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата, което оборва възраженията на дисциплинарно наказаното лице в тази посока.

С оглед горното Съдът намира издадената заповед за законосъобразна, поради което жалбата като неоснователна и недоказана следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК на ответника следва да се присъди

юрисконсултско възнаграждение, което е своевременно поискано. Жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв. Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд-София град

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. Т. Е. от [населено място], ЕГН: [ЕГН], срещу Заповед № 513з-6539/20.06.2024 г., издадена от Директора на Столичната дирекция на вътрешните работи при Министерство на вътрешните работи, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание "Уволнение" и е прекратено служебното му правоотношение с МВР на длъжността ст.полицай в 02 група на сектор "М." към отдел "Охранителна полиция", по допълнителен щат към щата на СДВР, считано от датата на връчване на заповедта.

ОСЪЖДА Е. Т. Е. от [населено място], ЕГН: [ЕГН], да заплати на Столичната дирекция на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв. (сто лева).

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: